

1862-11-15

AFSENDER

Theodor L. Lundbye

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Aarslev

Omtalte personer:
Vilhelm Bissen
Theodor Emanuel Lundbye

Arkivplacering:
Mappe 1 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Theodor L. Lundbye orienterer P.C. Skovgaard om, at hans søn, Theodor E. Lundbye ikke befinder sig vel i sin læreplads.

TRANSSKRIFTION

Mappe 1 nr. 13

Aarslev pr. Odense d. 15 Nov 1862

Velborne

Hr. Professor Skovgaard!

I det Haab at De ikke vredes paa mig, tager jeg mig den Frihed at henvende mig til Dem i min Beklemthed.

Efterat vi have modtaget flere Breve fra min Theodor, som var glædelige og opmuntrende for os, er han nu, efter hans første Brev, mindre veltilfreds i Malerlæren. Dette skulde nok nærmest være fremkaldt ved at Malerne lader ham gaa lang Vei med Aparaterne og lader ham arbeide hele Dagen;

●2●

endskjøndt han var bleven aldeles gennemvaad. Forøvrigt roser han [?Klausens] hele Maade at omgaaes ham paa og holder rigt af ham. Paa Tegneskolen har han imidlertid gjort Bekjendtskab med en Søn af Professor Bissen, som vil være Landskabsmaler og som mener det ikke nødvendigt at gaa i Malerlære. Det er vistnok [?]. Jeg har tilskrevet Theodor og bedt ham have Taalmodighed og at vise Beskedenhed; men frygter meget for at det ikke gaar længere. Tillige har jeg paalagt ham at gå ud til Hr. Professoren for at tale med Dem om denne for os saa vigtige Sag. Han forsikkrer fremdeles at have lige megen Lyst til Faget, kun hans nuværende Stilling er han misfor-

●3●

nøiet med. Vi have bidraget alt til at han skulde holde ud; men dersom det skulde svigte, tør vi da vendte at Hr. Professoren vil komme os til Hjælp paa anden Maade, og ikke slaa Haanden af os og Drengen. Det gør mig meget ondt, dersom Theodor ikke kan opfylde de Fordringer der nu stillede til ham; men jeg er mig ingen Skyld deri bevidst, da jeg altid har styrket ham med Formaninger og fastholdt ham Nødvendigheden i at blive ved.

Jeg ved Hr. Professoren har saa meget tilovers for os, at De vil tale med Theodor om denne Sag og sige mig Deres Mening.

I dette Haab at disse Linier maa træffe Dem og Deres ærede Famile vel

tegner jeg mig Deres
meget forbundne
Lundbye

Aarslev pr Odense 17. 12. 1862

Mindehæder

J^r Professor Skougard!

At det gik at de ikke mistet
gav mig, ligesom jeg mig den
Liget at fremstille mig til den
i min bedstemor.

Altså er jeg mistet af den
Liget for min Theodor, som mere
glad og ungdommelig for os,
er for mig, efter som siges her,
mindre vellykket: Møderne.

At de glæde sig mest over den
dette med at Møderne ligger for
som lang tid med Opmærksomhed
og ligger for enkelte fæle dage;

indkjøbt for mig blomer altså
gjennemført. Læsnings næsten
for Klammens selv kunde det være,
gæve for mig og fæltet mig af mig.
Der er en plads for mig imidlertid
gjæve heljendegs med mig i den af
Kongens Bispen, for mig mere
Læsekommissionen og mig mere det
ikke nødvendigt at mig i Mødet,
der. Det er mig selv. Læse
for mig selv Mødet og det for
mig selv Mødet og at mig selv
Mødet; mig selv mig selv for at
det ikke mig selv. Læse for
mig selv mig selv at mig selv
Kongens Bispen for at mig selv
mig selv for mig selv Mig.
for mig selv mig selv at mig selv
mig selv det Mig, mig selv
mødet Mødet og mig selv.

minst met. Hi. Jene bekræftigt all
til at sin skæbne fælte ud; men da,
Jene det skæbne fælte, her vi da
mætte at det Proposierum vil kom,
som so til sig selv gæve anden Mætte,
og ikke den Jæmhed af so og drangen.
Det gæve mig meget godt, dog som
Theodor ikke kan sigge de Læder,
gæve da en stille til Jene; men
sig so mig ingen Digt deri komst,
da so allid for sig selv Jene med
Læderinger og for sig selv Jene det,
mætte Jæmhed: at blive met.

Jeg med det Proposierum for sig,
mætte Læder for so, at de
vil tale med Theodor om Jene
Digt og sig mig Jene Mætte.

At dette Jætte at sigge Læder man
bætte den og Jene under de,
mætte med Jene so mig Jene

enkelte Jætte
Læder.

